

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

22. oktober 2015*

»Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 67 — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 60, stk. 1 — tildeling af familieydelse i tilfælde af skilsmisse — begrebet »involveret person« — en medlemsstats lovgivning, der fastsætter tildeling af familieydelse til den forælder, der har barnet boende i sin hushold — denne forælders bosættelse i en anden medlemsstat — denne forælders afståelse fra at ansøge om tildeling af familieydelse — den anden forælders eventuelle ret til at ansøge om tildeling af disse familieydelser«

I sag C-378/14,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Bundesfinanzhof (forbundsskattedomstolen, Tyskland) ved afgørelse af 8. maj 2014, indgået til Domstolen den 7. august 2014, i sagen:

Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen

mod

Tomislaw Trapkowski,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af Domstolens vicepræsident, A. Tizzano, som fungerende afdelingsformand for Første Afdeling, og dommerne F. Biltgen, A. Borg Barthet, M. Berger og S. Rodin (refererende dommer) og

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 17. juni 2015,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Tomislaw Trapkowski ved Rechtsanwalt C. Rebber
- den nederlandske regering ved B. Koopman og M. Bulterman, som befuldmægtigede
- den polske regering ved B. Majczyna, som befuldmægtiget
- Det Forenede Kongeriges regering ved V. Kaye, som befuldmægtiget, bistået af barrister J. Holmes

* Processprog: tysk.

— Europa-Kommissionen ved S. Grünheid og D. Martin, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 60, stk. 1, andet og tredje punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284, s. 1).
- 2 Anmodningen er indgivet inden for rammerne af en sag mellem Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen (forbundsagenturet for beskæftigelse – kassen for familiedydelser i Sachsen, herefter »BfA«) og Tomislaw Trapkowski vedrørende den førstnævntes afslag på at betale familiedydelser til den sidstnævnte for dennes barn, som bor i Polen med sin mor.

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning nr. 883/2004

- 3 Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EFT L 166, s. 1, og berigtigelse i EFT L 200, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 (EUT L 149, s. 4, herefter »forordning nr. 883/2004«), bestemmer følgende:

»I denne forordning forstås ved udtrykket:

[...]

i) »familiemedlem«:

- 1) i) enhver person, der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betragtes som hørende til husstanden i henhold til den lovgivning, hvorefter ydelserne udredes

[...]«

- 4 Denne forordnings artikel 2, stk. 1, fastsætter følgende:

»Denne forordning finder anvendelse på personer, der er statsborgere i en medlemsstat, samt på statsløse og flygtninge bosat i en medlemsstat, og som er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, samt på disses familiemedlemmer og efterladte.«

- 5 Den nævnte forordnings artikel 11, stk. 1, 2 og 3, har følgende ordlyd:

»1. Personer, som er omfattet af denne forordning, er alene undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i dette afsnit.

2. Ved anvendelse af dette afsnit anses personer, som modtager en kontantydelse i kraft af eller som følge af lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, for at udøve nævnte aktivitet. Dette gælder ikke i forbindelse med invalide-, alderdoms- eller efterladtepensioner, pensioner ved arbejdsulykker eller erhvervssygdomme eller kontante ydelser ved sygdom, der dækker tidsubegrænset behandling.

3. Med forbehold af artikel 12-16:

a) er en person, der udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en medlemsstat, omfattet af denne medlemsstats lovgivning

[...]«

6 Den nævnte forordnings artikel 67 har følgende ordlyd:

»En person har ret til familiedydelser i henhold til den kompetente medlemsstats lovgivning også for de familiemedlemmer, der har bopæl i en anden medlemsstat, som om de havde bopæl i førstnævnte medlemsstat. En pensionist har dog ret til familiedydelser i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, der er kompetent med hensyn til pensionen.«

7 Samme forordnings artikel 68, stk. 1, med overskriften »Prioriteringsregler i tilfælde af samtidig ret« fastsætter »prioriteringsreglerne«, når der udbetales ydelser inden for samme periode og for de samme familiemedlemmer i henhold til mere end én medlemsstats lovgivning.

Forordning nr. 987/2009

8 Artikel 60, stk. 1, i forordning nr. 987/2009 har følgende ordlyd:

»En ansøgning om familiedydelser indgives til den kompetente institution. Ved anvendelsen af artikel 67 og 68 i grundforordningen skal der tages hensyn til hele familiens situation, som om alle de involverede personer var omfattet af lovgivningen i den pågældende medlemsstat og bosat der, navnlig med hensyn til en persons ret til at gøre krav på sådanne ydelser. Hvis en person, der har ret til at gøre krav på ydelserne, ikke udøver sin ret, skal den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, tage hensyn til en ansøgning om familiedydelser indgivet af den anden af forældrene eller en dermed ligestillet person eller en person eller institution, der optræder som værge for barnet eller børnene.«

Tysk ret

9 § 64, stk. 1 og 2, i den tyske lov om indkomstskat (Einkommensteuergesetz, herefter »EStG«) lyder således:

»1) For hvert barn udredes der kun familiedydelser til en enkelt tilskudsberettiget.

2) Såfremt der er flere tilskudsberettigede, udredes familiedydelser til den, der har barnet boende i sin hushold. Hvis et barn bor i forældrenes fælles hushold, hos en af forældrene og dennes ægtefælle, plejeforældre eller bedsteforældre, skal disse indbyrdes beslutte, hvem der modtager ydelser. [...]«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

10 Tomislaw Trapkowski, der er bosat i Tyskland, er skilt fra sin ægtefælle, som har bopæl i Polen med deres fællesbarn, som er født i april 2000.

- 11 Fra januar 2011 til oktober 2012 modtog Tomislaw Trapkowski i en vis periode arbejdsløshedsunderstøttelse. Imidlertid havde han fra november 2011 til januar 2012 og fra den 1. til den 22. februar 2012 lønnet beskæftigelse i Tyskland, hvor der blev udbetalt ydelser til ham på grundlag af tysk sociallovgivning.
- 12 I august 2012 ansøgte Tomislaw Trapkowski BfA om at modtage familiedydelser for perioden fra januar 2011 til oktober 2012 for sin søn. I den pågældende periode havde barnets mor, som udøvede en erhvervsmæssig beskæftigelse i Polen, ikke modtaget eller endog ansøgt om at modtage familiedydelser efter hverken tysk eller polsk lovgivning.
- 13 Ved afgørelse af 3. september 2012 afslog BfA Tomislaw Trapkowskis ansøgning med den begrundelse, at det primært var barnets mor, som i henhold til tysk lovgivning havde ret til familiedydelser. Klagen over denne afgørelse blev ligeledes afslået.
- 14 Finanzgericht Düsseldorf (skatteretten i Düsseldorf) gav derimod medhold i det af Tomislaw Trapkowski anlagte søgsmål til prøvelse af BfA's afgørelse af 3. september 2012 og af afslaget på klagen. Denne ret fandt nemlig, at han var berettiget til familiedydelser i medfør af tysk ret, idet tysk ret fandt anvendelse på den pågældendes situation i medfør af artikel 11, stk. 1, og artikel 11, stk. 3, litra a), i forordning nr. 883/2004.
- 15 Endvidere fandt Finanzgericht Düsseldorf (skatteretten i Düsseldorf), at Tomislaw Trapkowskis familie i henhold til den fiktion, der er fastsat i artikel 60, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 987/2009, skulle betragtes som værende bosiddende i Tyskland. Således har der i hovedsagen ikke været rettighedskonflikter som omhandlet i artikel 68 i forordning nr. 883/2004, idet barnets mor ikke kunne gøre krav på familiedydelser i Polen.
- 16 Finanzgericht Düsseldorf (skatteretten i Düsseldorf) konkluderede, at artikel 60, stk. 1, i forordning nr. 987/2009 alene havde til formål at sikre, at en person, der forlader en medlemsstat for at tage til en anden medlemsstat, ikke mister sine rettigheder, og ikke havde til formål at begrænse eller ophæve rettighederne for en person, der har bopæl på det nationale område.
- 17 BfA iværksatte en »revisionsanke« til prøvelse af Finanzgericht Düsseldorfs (skatteretten i Düsseldorf) afgørelse og gjorde gældende, at de personer, som er omfattet af forordning nr. 883/2004, alene er undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Det fremgår af den tyske lovgivning, at familiedydelser udbetales til den, der har barnet boende i sin hushold.
- 18 Ifølge BfA gør artikel 67, stk. 1, i forordning nr. 883/2004, sammenholdt med artikel 60, stk. 1, i forordning nr. 987/2009 samt Domstolens retspraksis, det muligt at konkludere, at den primære modtager af retten til familiedydelserne i hovedsagen i henhold til den tyske lovgivning var barnets mor og ikke Tomislaw Trapkowski.
- 19 Den forelæggende ret har fremhævet, at det i tysk ret er fastsat, at familiedydelser kun udbetales til en modtager, som kan identificeres. Ifølge denne lovgivning udredes disse ydelser til den forælder, som har barnet boende i sin hushold, eftersom den generelle erfaring viser, at den person, der har forældremyndigheden over barnet, afholder de største forsørgelsesudgifter. I denne henseende ønsker retten oplyst, om anvendelsen af EU-retten i hovedsagen vil kunne føre til, at Tomislaw Trapkowskis ret til familiedydelser ophæves.
- 20 Den nævnte ret har bemærket, at den omstændighed, at den sagsøgte tidligere ægtefælle ikke har ret til polske familiedydelser, ikke er relevant med henblik på at afgøre, om forordning nr. 883/2004 finder anvendelse på hovedsagen. Endvidere har samme ret bemærket, at den omstændighed, at barnets forældre er fraskilt, ikke i medfør af tysk ret kan fratage dem deres egenskab af familiemedlemmer, til hvilke familiedydelserne kan udbetales.

- 21 Da den fiktion, der er fastsat i artikel 60, stk. 1, i forordning nr. 987/2009, finder anvendelse, er den forelæggende ret af den opfattelse, at en fortolkning, hvorefter barnets mor vil kunne være berettiget til familieydelse, idet hun ifølge denne fiktion skal betragtes som bosiddende i Tyskland, og idet barnet bor i hendes husstand, ikke på forhånd kan udelukkes, navnlig i lyset af artikel 68a i forordning nr. 883/2004.
- 22 Hvis en sådan fortolkning var tilladt, ønsker den forelæggende ret oplyst, om artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009 er til hinder for, at EStG's § 64, stk. 2, hvorefter kun den forælder, der har barnet boende i sin husstand, kan gøre krav på familieydelse, finder anvendelse i hovedsagen, eller om der snarere skal sondes mellem retten til at søge familieydelse – en ret, som vil kunne indrømmes Tomislaw Trapkowski – og retten til faktisk at modtage sådanne ydelser – en ret, der udelukkende vil være forbeholdt den pågældendes tidligere ægtefælle, idet barnet har bopæl hos hende.
- 23 Hvis artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009 skal fortolkes således, at retten til familieydelse overføres til den forælder, som har bopæl på det nationale område, når den første modtager af ydelserne, som har bopæl i en anden medlemsstat, ikke har indgivet en ansøgning, ønsker den forelæggende ret endelig oplyst, efter hvilken periode denne første modtager skal anses for ikke at have indgivet en ansøgning.
- 24 Under disse omstændigheder har Bundesfinanzhof (forbundsskattedomstolen) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) **Finder artikel 60, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 987/2009 anvendelse i et tilfælde, hvor en person, som bor i en medlemsstat (indlandet), har krav på børnetilskud for børn, som bor i en anden medlemsstat (udlandet) hos den anden ægtefælle, som lever adskilt fra ham, med den konsekvens, at den fiktion, ifølge hvilken der ved anvendelsen af artikel 67 og 68 i forordning nr. 883/2004 skal tages hensyn til hele familiens situation, som om alle de involverede personer var omfattet af lovgivningen i den pågældende medlemsstat og bosat der, navnlig med hensyn til en persons ret til at gøre krav på sådanne ydelser, fører til, at kravet på børnetilskud udelukkende tilkommer den af forældrene, som bor i den anden medlemsstat (udlandet), fordi det i den nationale lovgivning i den første medlemsstat (indlandet) er fastsat, at det i tilfælde af, at flere er berettiget til børnetilskud, er den af forældrene, der har barnet boende hos sig, der har krav på ydelsen?**

2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende:

Skal artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009 under de [i det første spørgsmål] skildrede omstændigheder fortolkes således, at kravet på børnetilskud i henhold til den nationale lovgivning i indlandet tilkommer den af forældrene, der bor i denne medlemsstat (indlandet), fordi den anden af forældrene, som bor i den anden medlemsstat (udlandet), ikke har ansøgt om børnetilskud?

3) Hvis det andet spørgsmål under de i første spørgsmål skildrede omstændigheder besvares således, at det forhold, at den af forældrene, som bor i et andet EU-land, ikke har ansøgt om børnetilskud, fører til, at kravet på børnetilskud overgår til den af forældrene, som bor i indlandet:

Efter hvilken periode må det antages, at den af forældrene, som bor i EU-udlandet, ikke »udøver« retten til børnetilskud i henhold til artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009 med den konsekvens, at denne ret tilfalder den af forældrene, som bor i indlandet?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Indledende bemærkninger

- 25 Med henblik på at besvare de præjudicielle spørgsmål konstateres det indledningsvis, at en person som Tomislaw Trapkowski, der regelmæssigt har været beskæftiget i en medlemsstat, i det foreliggende tilfælde Forbundsrepublikken Tyskland, og som desuden har bopæl i denne medlemsstat, er omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 883/2004 i medfør af denne forordnings artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 3, litra a).
- 26 Det er desuden ubestridt, at den i hovedsagen omhandlede ydelse, som har til formål at lette byrderne ved børns underhold, er omfattet af begrebet »familieydelse« som omhandlet i forordning nr. 883/2004 (jf. domme Offermanns, C-85/99, EU:C:2001:166, præmis 41, og Lachheb, C-177/12, EU:C:2013:689, præmis 35).
- 27 Hvad endvidere angår begrebet »familiemedlem« fremgår det af artikel 1, stk. 1, litra i), punkt 1), nr. i), i forordning nr. 883/2004, at det omfatter »enhver person, der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betragtes som hørende til husstanden i henhold til den lovgivning, hvorefter ydelserne udredes«.
- 28 I den foreliggende sag fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at den tyske lovgivning fastlægger de personer, der er berettiget til familieydelser, uden dog udtrykkeligt at definere begrebet »familiemedlem«.
- 29 Imidlertid indrømmes retten til familieydelser for et barn, således som den forelæggende ret har bemærket, i henhold til tysk ret dette barns forældre i direkte linje, uanset om disse er gift eller ej.
- 30 På dette grundlag har nævnte ret konstateret, at det i hovedsagen omhandlede barn samt barnets mor skal anses for at være familiemedlemmer til Tomislaw Trapkowski som omhandlet i tysk ret for så vidt angår retten til familieydelser.
- 31 Det tilkommer imidlertid ikke Domstolen at rejse tvivl om en sådan konstatering, som er støttet på national lovgivning, sådan som den fortolkes af den nationale ret (jf. i denne retning dom Slanina, C-363/08, EU:C:2009:732, præmis 27).
- 32 Hvad angår anvendeligheden af prioriteringsreglerne i artikel 68, stk. 1, i forordning nr. 883/2004 i tilfælde af samtidig ret bemærkes det, at ifølge Domstolens faste praksis gælder, at for at det kan antages, at der i et konkret tilfælde foreligger en sådan kumulation, er det ikke tilstrækkeligt, at sådanne ydelser er skyldige i det berørte barns bopælsmedlemsstat og samtidigt i en anden medlemsstat, hvor en af dette barns forældre arbejder, alene er potentielt skyldige (dom Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, præmis 52 og den deri nævnte retspraksis).
- 33 Da moderen til det i hovedsagen omhandlede barn ikke kunne gøre krav på familieydelser i Polen, finder disse prioriteringsregler følgelig ikke anvendelse i hovedsagen.

Om det første præjudicielle spørgsmål

- 34 Med det første præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 60, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 987/2009 skal fortolkes således, at den fiktion, der er fastsat i denne bestemmelse, vil kunne føre til, at retten til familieydelser indrømmes en person, der ikke er bosat på den medlemsstats område, der har kompetence til at udbetale disse ydelser.

- 35 Med henblik på at besvare dette spørgsmål skal det for det første bemærkes, at den fiktion, der er fastsat i artikel 67 i forordning nr. 883/2004, medfører, at en person kan gøre krav på familieydelse for de medlemmer af hans familie, der har bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der har kompetencen til at udbetale disse ydelser, som om disse var bosat i den sidstnævnte medlemsstat.
- 36 For det andet fastsætter artikel 60, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 987/2009, at der med henblik på anvendelsen af bl.a. forordning nr. 883/2004 skal tages hensyn til hele familiens situation, som om alle de involverede personer var omfattet af lovgivningen i den pågældende medlemsstat og bosat der, navnlig med hensyn til en persons ret til at gøre krav på familieydelse.
- 37 For det tredje fremgår det af artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009, at i det tilfælde, hvor en person, der har ret til at gøre krav på familieydelse, ikke udøver sin ret, er »den anden af forældrene« blandt de personer og institutioner, som har tilladelse til at indgive en ansøgning om tildeling af sådanne ydelser.
- 38 Det fremgår af artikel 67 i forordning nr. 883/2004, sammenholdt med artikel 60, stk. 1, i forordning nr. 987/2009, dels at en person kan gøre krav på familieydelse for de medlemmer af hans familie, som har bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der har kompetencen til at udbetale disse ydelser, dels at muligheden for at indgive en ansøgning om familieydelse ikke kun indrømmes de personer, som har bopæl på den medlemsstats område, der har pligt til at udbetale familieydelse, men også indrømmes alle de »involverede personer«, som kan gøre krav på disse ydelser, herunder forældrene til det barn, for hvem ydelserne søges.
- 39 Eftersom forældrene til det barn, for hvem der søges om familieydelse, er omfattet af begrebet »involverede personer« som omhandlet i artikel 60, stk. 1, i forordning nr. 987/2009 og følgelig har ret til at ansøge om udbetaling af disse ydelser, kan det ikke udelukkes, at en forælder, som har bopæl på en anden medlemsstats område end den, der har forpligtelsen til at udbetale disse ydelser, er den person, der, når alle de øvrige betingelser, som er fastsat i den nationale lovgivning, i øvrigt er opfyldt, er berettiget til at modtage de nævnte ydelser.
- 40 Det påhviler den kompetente nationale myndighed at fastlægge, hvilke personer der i overensstemmelse med national ret har ret til familieydelse.
- 41 Det fremgår af det ovenstående, at artikel 60, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 987/2009 skal fortolkes således, at den fiktion, der er fastsat i denne bestemmelse, kan føre til, at retten til familieydelse kan indrømmes en person, som ikke har bopæl på den medlemsstats område, der har kompetencen til at udbetale disse ydelser, når alle de øvrige betingelser for tildeling af de nævnte ydelser, som er fastsat i den nationale lovgivning, er opfyldt, hvilket det påhviler den forelæggende ret at afgøre.

Om det andet præjudicielle spørgsmål

- 42 Med det andet præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009 skal fortolkes således, at forælderen til det barn, for hvem familieydelse ydes, og som har bopæl i den medlemsstat, der har pligt til at udbetale disse ydelser, skal indrømmes ret til de nævnte ydelser som følge af den omstændighed, at den anden forælder, som har bopæl i en anden medlemsstat, ikke har indgivet en ansøgning om familieydelse.
- 43 Med henblik på at besvare dette spørgsmål bemærkes det indledningsvis, at forordning nr. 987/2009 og nr. 883/2004 ikke fastlægger de personer, der er berettigede til familieydelse, selv om de fastsætter de regler, der gør det muligt at fastlægge de personer, som kan gøre krav på disse ydelser.

- 44 De personer, der er berettigede til familieydelser, er – som det klart fremgår af artikel 67 i forordning nr. 883/2004 – nemlig fastlagt i overensstemmelse med national ret.
- 45 Endvidere bemærkes det, at artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009 fastsætter, at når en person, der kan gøre krav på at modtage familieydelser, ikke gør brug af sin ret, skal medlemsstaternes kompetente institutioner tage hensyn til de ansøgninger om tildeling af sådanne ydelser, der er indgivet af de i denne bestemmelse omhandlede personer eller institutioner, herunder »den anden af forældrene«.
- 46 For det første fremgår det af både ordlyden og opbygningen af artikel 60, stk. 1, i forordning nr. 987/2009, at der skal sondres mellem indgivelsen af en ansøgning om familieydelser og retten til at modtage sådanne ydelser.
- 47 For det andet fremgår det ligeledes af ordlyden af den nævnte artikel, at det er tilstrækkeligt, at en af de personer, der kan gøre krav på familieydelser, indgiver en ansøgning om tildeling af sådanne ydelser, for at medlemsstatens kompetente myndighed er forpligtet til at tage hensyn til denne ansøgning.
- 48 EU-retten er imidlertid ikke til hinder for, at en sådan institution ved anvendelse af den nationale ret når frem til den konklusion, at den person, der er berettiget til at modtage familieydelser for et barn, er en anden person end den, der har indgivet ansøgning om tildeling af disse ydelser.
- 49 Når alle betingelser for tildeling af familieydelser for et barn er opfyldt, og når disse ydelser faktisk tildeles, er det uden betydning, hvilken af forældrene der i medfør af national ret betragtes som den person, der har ret til at modtage sådanne ydelser (jf. i denne retning dom Hoever og Zachow, C-245/94 og C-312/94, EU:C:1996:379, præmis 37).
- 50 Det fremgår af det ovenstående, at artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009 skal fortolkes således, at den ikke medfører, at forælderen til det barn, for hvem der ydes familieydelser, og som har bopæl i den medlemsstat, der har pligt til at udbetale disse ydelser, skal indrømmes ret til de nævnte ydelser som følge af den omstændighed, at den anden forælder, som har bopæl i en anden medlemsstat, ikke har indgivet ansøgning om familieydelser.
- 51 I lyset af svaret på det andet spørgsmål er det ufornuddent at besvare det tredje præjudicielle spørgsmål.

Sagens omkostninger

- 52 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

- 1) **Artikel 60, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger skal fortolkes således, at den fiktion, der er fastsat i denne bestemmelse, kan føre til, at retten til familieydelser kan indrømmes en person, som ikke har bopæl på den medlemsstats område, der har kompetencen til at udbetale disse ydelser, når alle de øvrige betingelser for tildeling af de nævnte ydelser, som er fastsat i den nationale lovgivning, er opfyldt, hvilket det påhviler den forelæggende ret at afgøre.**

- 2) Artikel 60, stk. 1, tredje punktum, i forordning nr. 987/2009 skal fortolkes således, at den ikke medfører, at forælderen til det barn, for hvem der ydes familieydelse, og som har bopæl i den medlemsstat, der har pligt til at udbetale disse ydelser, skal indrømmes ret til de nævnte ydelser som følge af den omstændighed, at den anden forælder, som har bopæl i en anden medlemsstat, ikke har indgivet ansøgning om familieydelse.

Underskrifter